

РЕШЕНИЕ

№ 18545

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **3586** по описа за **2025** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 921 от 12.03.2025 г., постановено по НАХД № 16825/2024 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № СОА24-РД11-439/16.05.2024 г., издадено от Зам.-кмет на Столичната община, направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на Л. Н. Н. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], за извършено нарушение по чл.98, ал.1, т.6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. на основание чл.183, ал.4, т.8 ЗДвП.

Недоволно от така постановеното решение е останало санкционираното лице, което с касационна жалба, подадена в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1 от ЗАНН, обжалва същото. Наведеното в жалбата касационно основание е нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът се оплаква, че неправилно районният съд е приел извършено нарушение по ЗДвП. Изтъква допуснати процесуални нарушения в административнонаказателното производство. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС. В с.з. касаторът не се явява и не изпраща процесуален представител, но по ел.поща е подал писмена молба, с която поддържа касационната жалба, моли за отмяна на съдебния акт и за отмяна на ВП поради маловажност на нарушението.

Ответникът по касация – Зам.-кмет на Столичната община – чрез юк.К. е подал отговор на

касационната жалба, в която я оспорва, моли за оставяне в сила на съдебния акт и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В с.з. ответникът се представлява от юк.К., която взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за неоснователна. Административен съд-София град, като провери правилността и обосноваността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери касационната жалба за процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против НП № СОА24-РД11-439/16.05.2024 г., издадено от Зам.-кмет на Столичната община, направление „Транспорт и градска мобилност“. Същото е издадено въз основа на АУАН № сер.АД, № 0528532/19.04.2024 г., съставен от ст.полицай при сектор ОП-ОПП-СДВР. Обективираният в акта констатации се свеждат до това, че на 19.04.2024 г. около 21:55 ч, в [населено място] касационният жалбоподател е спрял за престой управлявания от него таксиметров автомобил в кръстовището на [улица]и [улица]. Престояващият автомобил е бил забелязан от служители на охранителна полиция към СО, обхождащи маршрута, за който отговарят. Същите са разпитани като свидетели, като актосъставителят е споделил, че в разговор с водача на таксиметровия автомобил му е обяснил, че следва да му състави фиш за неправилно престояване в кръстовището. Водачът обаче поискал да му бъде съставен акт, поради което актосъставителят му съставил указания АУАН. Въз основа на същия е издадено обжалваното НП.

За да потвърди обжалваното пред него постановление, Софийският районен съд е приел, че АУАН е съставен и НП е издадено от компетентни органи, административнонаказателното производство е протекло без съществени процесуални нарушения, а извършеното нарушение е доказано по безспорен начин.

Така постановеното решение е неправилно.

Както в АУАН, така и в НП нарушението е квалифицирано по чл.98, ал.1, т.6 ЗДвП. Разпоредбата на закона гласи: Престоят и паркирането са забранени на кръстовище и на по-малко от 5 метра от тях.

Правният извод на районния съд, че АУАН е съставен от компетентен орган, не намира опора в закона.

По силата на чл.189, ал.1 ЗДвП актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон. В нормата на чл.167, ал.2 от закона са разписани правомощията на службите за контрол, определени от кметовете на общините:

1. да контролират в населените места изправността и състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения, пътната маркировка, средствата за организация и регулиране, както и спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства, на правилата за движение от пешеходците, на правилата за движение от водачите на индивидуални електрически превозни средства, движещи се по велосипедна инфраструктура и на правилното използване на алармените инсталации, монтирани в пътни превозни средства за тяхната охрана;
2. да използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство;

3. да контролират на територията на общината спазването на изискванията на Закона за управление на отпадъците по отношение на изоставените или снетите от отчет моторни превозни средства;

4. да регистрират пътните превозни средства с животинска тяга.

Анализът на цитираните законови текстове налага извода, че органът, съставил АУАН, не е разполагал с правомощие да контролира в населеното място спазването на правилата за престой от водачите на пътни превозни средства.

В разпоредбата на чл.93, ал.1 ЗДвП се намира легалната дефиниция за престой на ППС: същото е в престой, когато е спряно за ограничено време, необходимо за качване и слизване на пътници или за извършване на товарно-разтоварни работи в присъствието на водача. От разпита на свидетелите-очевидци на нарушението се установява наличието в случая на хипотезата именно на престой, а не паркиране на ППС, а и самото НП е издадено за нарушение на правилата за престой, а не за нарушение на правилата за паркиране.

По административнонаказателната преписка е приложена Заповед № № СОА19-РД09-11/04.01.2019 г. на Кмета на Столичната община, с която същият е определил звено „Общинска полиция“ в СО да осъществява функциите на служба за контрол по смисъла на чл.167, ал.2 от Закона за движението по пътищата. След като по-горе се изясни, че правоотношенията, свързани с правомощията на общинските полицейски органи по осъществяването на контрол, свързан с изпълнението на закона по престоя и паркирането на ППС, са изрично и изчерпателно уредени със закон. Недопустимо е с административен акт (заповед) да бъдат преуреждани обществени отношения, уредени с нормативен акт.

Ето защо неправилно районният съд е приел, че АУАН е съставен от материално компетентен орган.

Констатираната некомпетентност на актосъставителя има за последица незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление.

Като е достигнал до различен извод, районният съд е постановил касирания акт в противоречие със закона. Предвид гореизложеното решението на СРС следва да бъде отменено и вместо него да бъде отменено като незаконосъобразно издаденото Наказателно постановление № СОА24-РД11-439/16.05.2024 г. на Зам.-кмета на Столичната община, направление „Транспорт и градска мобилност“.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 921 от 12.03.2025 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 16825/2024 г., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СОА24-РД11-439/16.05.2024 г., издадено от Зам.-кмет на Столичната община, направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на Л. Н. Н. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], за извършено нарушение по чл.98, ал.1, т.6 от Закона за движението по пътищата, е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. на основание чл.183, ал.4, т.8 от същия закон.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.